Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36533
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

inqua ceciderat cerui sui cecitate lugebat. Hinc nam psalmo dr: Qui
apponit scientiam apponit dolorem. quia quanto plus homo cepere
scire qd pdidit tanto plus lugere incipit corruptionis suae sementiam
quam inuenit. Considerat namq; unde qd lapsus e qd a paradisi gaudius
adcerunas uenit psentis abangelorum societatib uenit ad curas necessi
tatum. Pensat mqd ia periculis iacet q pri sine periculo stare contem
psit. Luget ceciuum qd damnat patri. et suspirat adcelestis glie statum. quo
pfrui securus posset si peccare noluisset. Qd bene psalmista consi
deransait. Ego dixi in pauore meo. proiectus su a uultu oculorum tuorum.
Contemplat quippe uetna gaudia uisionis di. et sociatis frequentiam
angloe psistentium reduxit oculos ad ima. uidit quo iacebat quia ad
hoc conditus fuerat ut in celestib stare potuisset. Pensauit ubi esset
et quo decidit ingemuit. proiectuq; fe uultu oculorum di doluit. quia in
comparatione lucis intimae grauiores senserat ceciuitatis tenebras.
quas tolerabat. Hinc e qd manimum suum expsentis una nulli gram
consolationis admittit dicens. Renuit consolari anima mea. Nam
pterquam hui seculi diuites solent nisi tedio affecti bona temporalia
accepta cspicere. et tristitia deliuere. Cum enim mere-ore quoda tan
quam sementum. equos aspicium auri argentique sui uasa. uascula
contemplant pdia circumeunt. Cuq; phec temporalia oculos libenter
trahunt obortum animae memorem uincum. Vnde ris et incuangelio uerbis dicit. Ve uobis diuitib qui habetis consolationem uram. S: ses uir
qui hoc luget quia aeternis gaudius cecidit. consolationem detemporalib non admittit dicens. Renuit consolari anima mea. de siapte
dicat. Qui detemporalium amissione non lugeo. detemporalium habundan
tia consolari nequaquam possum. Cui tamquam sinos audiremus ista dicentem
Qd g quaeris qui consolari in his quae mundi frequentis. iuco adu
cit. memor fui di et delectatus su. de siapte dicat. Terrenarum rerum
me nec habundantia reflouit. auctoris au mei quae ad huc ui
detur non valeo e sola memoria delectat. Hec e g amaritudo sapi
entium. quia du spe malta recedit. nullis hic gaudius animum
fleuum. Hinc enim scriptum e. Cor sapientium ubi tristitia est.